

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Czwartek dnia 2 Października v.s. 1819 roku;

Obserwacje	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie.
meteorolog.	dnia 1 godz. 3 z połn.	28 cal. c. 4, lin.	+ 8. stopn.	Wschodni	Deszcz
czno.	- 1 godz. 9 wiecz.	28 - 1, 4, -	+ 6. -	Wschodni	Pochmurne
	- 2 godz. 6 z rana	28 - 2, 0, -	+ 4. -	Wschodni	Pochmurne

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, dnia 5 października.

Najjaśniejszy Cesarz i Król Pan nasz Miłościwy uszczęśliwił mieszkańców tej swojej stolicy, przybywszy do niej dnia onegdajszego o godzinie ósmey wieczorem w nayspożytkownym stanie zdrowia. Obecność ukochanego Monarchy nadaje miastu więcej ruchu i życia. Wszyscy się cisną do miasteczka, gdzie spodziewają się widzieć Tego, któremuśmy winni imię i ocalenie. Skoro się w dniu wspomnianym zmierzchno, zajaśniały natychmiast światła we wszystkich oknach, a ulice któreimi Najjaśniejszy Pan przejeżdżał, napelnily się mnóstwem ludzi ze wszystkich stanów. Na pierwszy odgłos: *jedzie, zbliża się*, i na pierwszy widok Najjaśniejszego Cesarza i Króla, jadącego w otwartym pojeździe, okrzyki żywey radości i wdzięczności napelniały powietrze, towarzysząc Mu do zamku. Najjaśniejszy Pan przez łaskawe ukłony raczył okazywać uprzejme przyjęcie uszczęśliwionego widzeniem Jego ludu. W zamku przyjmował Najjaśniejszego brata Swojego, Jego Cesarzewicowska Mość W. Xiążę *Konstanty*, na czele Jenerałów i sztabu. Zebrałi się tamże dla powitania Najjaśniejszego Pana, Jasn. Oświecony Xiążę Namiestnik, Senatorowie, Ministrowie i Urzędnicy Dworu. Powszechnie miasta oświecenie trwało do późney nocy, aby uwielbionemu Monarsze, choć przez ten słaby hold uszanowania, wynurzyć nazywającą zawsze miłość wiernych poddanych dla poświęconey Jego Osoby.

Na mniejszy wierz zamkowej powiewa chorągiew, oznaczająca pożądaną w tej stolicy bytność najłaskawszego Monarchy.

Nazajutrz, dnia 4 b. m. około godziny 10 przed południem, Najjaśniejszy Pan ubrany w mundur wojskowy Polski z orderem Orła białego, był na świetnej paradzie zmięszany strażnicy wojska, gdzie Go, licznie zebrani widze radośnym okrzykiem: *Niech żyje!* przywitali. Po paradzie N. Monarcha powrócił do zamku, gdzie Jego Cesarzewicowska Mość, Wielki Xiążę *Konstanty*, ubrany w mundur Polski Jenerał-Adjutant, stawil przed Nim Jenerałów i oficerów wszystkich zebranych tu korpusów wojsk obu narodów, jako to, w sali zwanej historyczną, jenerałów i oficerów gwardyi, w sali białej marmurowej, oficerów piechoty, artyleryi piechoty, inżynierji i urzędników administracji

wojenney, a w sali przyległej, oficerów jazdy i artylerji konnej.

Przybyli tu: Jenerałowie Adjutanci Jego Cesarsko-Królewskiej Mości Xiążęta *Wolkoński* i *Mężyków*, Hrabiowie *Uwarów*, *Czerniszeff*, *Rosen*, *Ożarówski*, *Chrapowicki* i wielu innych jenerałów.

W tych dniach spodziewany tu jest Najjaśniejszy Król Jegomość Wirtemberski.

Przed kilku dniami przybyli tu posłowie; *Blome Duński*, i jenerał Hrabia *Beroldinger* Wirtemberski, przy dworze N. Pana.

Panuje tu ciągle naysłodsza pogoda przy tak czystym niebie i takim cieple, iż do tej chwili porę terazniejszą raczye letnią, niż jesienną nazwaćby należało.

A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 23 września. Ministrowie, którzy się tego lata o różnych ważnych interesach niemieckich w *Karlsbadzie* naradzali, mają się zjechać około 20 listopada w tutęszą stolicę dla ukończenia czynności swoich. (z gazety hamburskiej.)

Dzień 25 sierpnia był okropnym dla mieszkańców wsi *Reichenthal* przy granicy czeskiej. O godz. 4tej po południu, w odległości blisko 40 sążni, utworzyła się trąba napowietrzna, która raptem takiej nabrała mocy i wielkości, iż zoraną ziemię na powietrze uniosła. Coraz bardziey wzrastając zbliżyła się do domów; wierzchoł jej podobny do przewróconey piramidy, miał około 10 sążni średnicy. Patrząc na nią z małej odległości, podobną była do wulkanu. Kurz, ziemię, słomę z dachów na proch startą, pogruchotane dachy goniciane i belki, wyrwane z korzeni drzewa i t. d. wzniosła aż pod obłoki, i powietrzokrąg zaciemniła. 30 domów mniej lub więcej uszkodziła, z jednego dach zupełnie zniosła, i drzewa owocowe w przyległych ogrodach zniszczyła. Nikt jednak z ludzi życia nie utracił. Wszystko trwało blisko 20 minut; tęgi nareszcie wiatr północno-wschodni zwrócił trąbę napowietrzną ku południowi, która zginęła w chmurach. Uważano iż w środku swoim największą moc miała, i wszystko, czego się środkiem dotknęła, z sobą uniosła. Dwóch ludzi powracało z naładowanym wozem zboża z pola do domu; napadła ich owa trąba, a lubo się mocno wozu i wołów trzymali, porwała ich jednak, podniosła do pewney wysokości, i w niejakiej odległości na ziemię

puściła. Ludzie ci powróciwszy do przytomności umysłu, znaleźli pogrochotany wóz z wolni opodal od miejsca, gdzie stał pierwey. 100-letni chłopiec pasł małą gromadę owiec na polu, wicher porwawszy owce i pasterza, wznosił ich blisko na sążen od ziemi, a potem spuścił.

PRUSSY.

Berlin dnia 25 września. Król Jmć dał order czerwonego orła trzeciej klasy Hrabie-mu *Wodzickiemu*, oraz podpułkownikom rosyjskim: *Bojanowiczowi*, *Hanke* i *Koss*.

Słychać, iż na grobie zmarłego Xięcia *Blüchera* ma być z rozkazu królewskiego wystawiony pomnik, który pod dozorem dwóch inwalidów, mieszkających w przyległym domu, zostawać będzie.

NIEMCY.

Ludwigburg dnia 19 września. Zgromadzenie stanów wittenberskich ukończyło wczoraj roztrząsanie projektu konstytucyi krajowej, i przyjęło go z małemi odmianami. Późem deputowany *Schreiber* wydał okrzyk: *Niech żyje Król i Naród!* co też wszyscy obecni powtórzyli. Na sessyi poobiedniej dnia 18 b. m. deputowany *Zahn* przeczytał pismo, które z powodu uczynionych odmian w projekcie, ma być podane kommissarzom królewskim, a potem przeczytał mowę *Benjamina Franklin*, mianą przy podpisaniu konstytucyi Zjednoczonych Stanów północney Ameryki.

ANGLIA.

Londyn dnia 17 września. Sądy przysięgłych w *Lancaster* i *Manchester* ściągają na siebie ostrą naganę zato, iż nie chciały przyjąć skargi przeciwko fałszywym świadkom i gwałtom, jakich się milicya dopuściła. Tegoż samego doznaje i sąd umarłych (*Coroner*) w *Manchester*, który wzbraniał się wydać wyroku o śmierci tamecznego mieszkańca, zabitego przez żołnierza z milicyi. — „Gdyby (pisze gazeta *the Times*) ministrowie pochwalili tak niesłychaną niesprawiedliwość, zadaliby przez to gwałt konstytucyi krajowej. Nie możemy nawet pomyśleć, aby tak uczynić chcieli. Trzeba zaszyły wypadek oddać pod rozpoznanie innych sądów przysięgłych, a jeśliby i te się wzbraśniały, w tym razie należy rzecz wytoczyć do parlamentu; inaczej nie sami tylko reformatorowie wątpić będą o dzisiejszym dobrem urzędzeniu tej znakomitej rady narodowej. Zgwałcenie konstytucyi nadaje każdemu Anglikowi prawo opierania się ścieśnieniu powszechnej wolności. We Francyi, przed 30 laty, opór przeciwko absolutnej naówczas Monarchii, słasnie nazywano buntem i rewolucją. Nie tak się rzecz ma w Anglii. Tam najlichszy mieszkaniec zna swoje prawa i wolność, które wysoko ceni, i któremi równie się chlubi, jak rząd i korona swojemi prerogatywami.”

Inna z tutejszych gazet wyraża: — „Trzeba by zalecić do czytania sławne pismo Pana *Jones* o śmierzeniu rozruchów sposobem konstytucyynym. Pismo to przypominałoby urzędnikom mieskim i innym, iż namietności ich nie są prawem w Anglii, i że w wolnym kraju są władze, wyższe nad przesąd i prawo miecza.”

Deputacya od obywateli tutejszych, złożo-

na z 9 osób, podała wczoraj Lordowi prezydentowi miasta powtórna prośbę o ich zwolnienie. Oświadczyła, iż obywatele nie dadzą sobie wydrzeć tego prawa. Grzecznie, lecz ozięble i wyraźnie, dał Lord prezydent odpowiedź: iż na zgromadzeniu nigdy przewodniczyć nie będzie, ani dozwoli, aby się pod przewodnictwem innego jakiego urzędnika miejskiego, lub też bez niego odprawilo. Przy pożegnaniu oświadczył deputowanym: *Czyńcie W Państwo co chcecie; pełńcie waszą powinność, a ja moję pełnić będę.* Mimo tego wątpić niemożna o odprawieniu zgromadzenia. — W *Soutwark* pozwolono odprawić dnia 23 b. m. zgromadzenie ludu. W różnych okolicach tutejszej stolicy czynią także przysposobienia do podobnych zgromadzeń, gdzie będzie mowa o prośbie względem oddalenia ministrów, którzy Xięciu Rejentowi doradzają środki przeciwne konstytucyi.

List z *Chester* wyraża. — „Biały kolor jest w okolicach naszych znakiem niechęci ku rządowi. Niedawno widziano w *Manchester* bardzo wielu ludzi, mających białe kapelusze, czyli tak nazwaną nową czapkę wolności. Niejaki *Baggulus* zapuścił brodę, i postanowił póty jej nie ogolić, póki nie będzie w Ameryce, w kraju wolności.

Podczas tryumfalnego wjazdu *Hunta* do tutejszej stolicy, lud chciał koniecznie wyprządnąć konie, i ciągnąć pojazd jego. Z wielką trudnością potrafił *Hunt* odwieść go od tego przedsięwzięcia.

Czytamy w gazetach tutejszych, iż niedawno zrobiono zabawny figiel *P. Hudson Lowe*, wielkorządcy wyspy ś. *Heleny*. — Doniesiono mu w liście z *Galwy* w Irlandyi, z kąd jest rodem, iż Pani *Drury* wdowa, umarła, że oprócz domów w mieście i dóbr pobuzkich, zapisała mu 1000 funtów szterlingów gotowizną, i że Pana *Gomin* exekutorem testamentu ustanowiła. Jeden z angielskich sekretarzy stanu posłał ów list do wyspy ś. *Heleny*. Odebrał go wielkorządca, kiedy właśnie odprawiał radę o użytoiu ostrzejszych środków względem *Bona-partego*. Uradowany tym dowodem przychylności i szacunku wdowy *Drury*, rodaczki swojej, napisał zaraz do exekutora testamentu zalecenie, aby na zapisany mu majątek jak najpilnieyszą dawał baczość; posłał oraz wexel na 1000 f. s. który bankierowie *Coutts* w *Londynie* wypłacić mieli, żądał nakoniec, aby go niezwłocznie dokładnie uwiadomiono o cenie domów i dóbr, tudzież o dochodach z nich. Nie szczęściem, wspomnieni bankierowie odesłali mu wkrótce wexel napowrót: bo żadney za niego zapłaty dostać nie mogli, i okazało się, że *P. Drury* umarła zaiste w *Galwy*, lecz ani słowa w testamencie swoim o Panu *Hudson Lowe* nie wspomniała.

SZWECYA.

Sztokholm, dnia 17 września. Około dnia 26 b. m. spodziewamy się powrotu Monarchy naszego, który wczoraj miał wyjechać z *Fahlun*.

DANIA.

Kopenhaga, dnia 21 września. Napaści żydów podobne jak w tutejszej stolicy i *Hel-singör*, zdarzyły się także w miastach duńskich *Hilleröd*, *Nestöd*, *Wordingborg* i *Slagelse*. Słu-

żący, czeladnicy i chłopcy rzemieślników, oraz inni podobni ludzie, zebrawszy się na ulicach, napastowali mieszkańców wyznania Mojżeszowego. Włościanie z pobliskich wsi, którzy pospolicie w dni niedzielne do szynkowni miejskich uczęszczają, przyłączyli się do motłochu i wspólnie bezprawia popełniali. Niepodobna było policji zapobiedz wszędzie swawoli złe myślących ludzi; wszakże za dobrowolnym przyłożeniem się obywateli spokojność wkrótce przywrócono. Obywatele i inni oświeceni mieszkańcy okazali przez to znakomity dowód przywiązania swego do Króla i oyczyzny.

TURCYA.

Stambul dnia 25 sierpnia. Gdy niedawno miłośnicy teatru niemieckiego grali tu, napisaną przez Pana Kotzebue komedią, w której aktorowie chrześcijanie byli ubrani po turecku, Turcy, poczytując to sobie za urazę, wpadli do sali, i w nieprzyjemnym sposobie przerwali sztukę.

AMERYKA PÓŁNOCNA.

Washington, dnia 9 sierpnia. Uważają tu, iż po odebraniu ostatnich wiadomości z Hiszpanii, członki naszej władzy wykonawczej częste odbywają rady, których przedmiot wydane rozkazy jawnie wskazują. Zalecono kilku korpusom wojska, aby ruszyły ku Florydom, i zatrzymały się na granicy, czekając dalszych rozporządzeń. Użyto oraz nadzwyczajnych środków ostrożności od strony Kanady; widać pośpiech w uzbrajaniu potęgi naszej morskiej, a officerowie inżynierów objeżdżają brzegi i wyznaczają miejsca, które mają być oszańcowane. Słychać nakomiec, iż ajenci rzeczywospolitych Buenos-Ayreskiej i Wenezuel-

skiej, podali niedawno notę naszemu rządowi, a lubo jeszcze nie są uznani, mieli atoli kilka narad z znakomitemi naszymi urzędnikami.

AMERYKA HISZPAŃSKA.

Widząc generał powstańców *Bolívar*, iż z powodu zbliżającej się dżdżystey pory roku, nie można zwlekać kampanii przeciwko generałowi hiszpańskiemu *Morillo*, ruszył więc z licznym korpusem ku prowincyi Nowey-Grenady, gdzie czekał na generała *Santander*, który świetne nad wojskiem hiszpańskiem odniósł zwycięstwo. Chce *Bolívar* oswobodzić ten kraj od Hiszpanów, którzy niekontenci z swego rządu, w znaczney liczbie do powstańców uciekają, a natomiast założyć tam panowanie wolności, do której mieszkańcy od początku wojny wdychają. Połączył się z generałem *Santander*, i wszędzie był przyjmowany z radośnemi okrzykami. Nie tracąc czasu ruszył daley ku *Santa-Fé*, dokąd, podług prywatnych listów, miał już przybyć. Po zajęciu tego miasta, łatwo pójdzie oswobodzenie reszty kraju. Ma potem *Bolívar* powrócić w grudniu do Wenezueli, i jeśli potrzeba będzie, uda się z 15,000 piechoty przeciwko generałowi *Morillo*, dla wyrugowania go ze wszystkich ważnych stanowisk; weyjdzie nareszcie do *Caraccas*, a tak zakończy długą walkę między wolnością i niewolą.

Ostatnie listy z Meksyku donoszą o powiększającej się coraz bardziej liczbie patryotów, którzy już znaczą część tej prowincyi zajmują, i gdyby mieli tyle broni, aby dla wszystkich chcących się z nimi łączyć wystarczała, nie wyszedłby nawet rok czasu, a żadnego Hiszpana nie byłoby w tym rozległym kraju. Być może, iż ją dostaną prędzej, aniżeli się spodziewają.

Wolno Drukować. Ignacy Rejzka Kom. Cenz. Csl. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi pism peryod.

1 Wczasie mojej bytności w stolicy St. Petersburgu, wydarzyły się w majątkach moich w gubernii Lit. Wileń. i Kurlandzkiej niektóre interressa processowe, wymagające bezzwłócnego działania, do ułatwienia więc onych, w roku 1818 wydałem tymczasowie JP. Ignacemu Giniatowi zarządzającemu mojemu majątkami plenipotencyę, jedną w polskim, drugą w rossyjskim, a dwie w niemieckim językach, jakowe plenipotencye z momentem mojego powrotu do kraju cofam, i zanieważne ogłaszam. Działo się w Meyhofie 1819 roku mca augusta 30 dnia.

Theodora Vietinghoff Jen. Leut.

Waehrend meines Aufenthalts zu St. Petersburg ertheilte ich 1818 vollmachten dem Herrn Ignatz v. Giniat dem Administrateur meiner Güter im Gouvernement Wilna und Kurland, um die vorkommende Geschäfte zu besorgen und Prozesse zu führen. Eine Vollmacht war geschrieben in der polnischen Sprache, eine in der russischen und zwey in der deutschen, welche ich sämtlich mit dem Augenblicke meiner Zurückkunft wiederrufe und für nichtig erkläre. Meyhof 1819 den 30 August.

Theodora Vietinghoff Gen. Lieuten.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2. Sąd Taxatorsko - Exdywizorski za Re-missą Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego 2 Departamentu w majątku Nowym dziale WW. Dominika i Ludwika Bielikowiczow sukcessorów zeszlęgo Kazimierza Bielikowicza prezydenta Ziem. Brastaw. exystujący, po zaskutecz-

nieniu wszystkich kwestyow wyrok oczewisty poprzedzających, i wysłuchaniu produktow kredytorskich, dzieło swoje do końca doprowadzić przedsięwzięć; zawiadamia wszystkich do massy funduszu rzeczonych WW. Bielikowiczow, interessowanych: iż nieodmiennie dnia 6 8bra idącego roku, sprawę całą do namowy weźmie, i w tym zamiarze ninieyszą awizacyą w Kuryerze Litewskim trzykrotnie umieszcza. Dat roku 1819 mca 7bra 25 dnia.

Prezydent Grodzki P. Z. Andrzej Bobrowicz Exdyw. Pisarz Ziem. Ptu Zawil. Onufry Kamieński Exdywiz. Pisarz Grodz. Ptu Brastawskiego Xawery Masłow. Exdywiz.

3 Obwieszczenie do szanownych kredytów Litewskich od niżej podpisanego pełnomocnika interressów Koronnych i Litewskich massy JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza generała woysk Pols., w Kur. Lit. po trzykroć umieszczające się a to dla publiczney wiadomości, i otrzymania łaskawey a ostateczney tychże odpowiedzi w następujących wyrazach: „Raz jeszcze przez usta moje odzywa się JW. Hrabia Chodkiewicz do woli i przekonania szanownych Wileńskiej i Grodzieńskiej Guberniów wierzycieli swoich; iż usiłuje przyłożyć się z swej strony ku doprowadzeniu narzysowanego z niemi w Grodnie kompromissu, do odpowiedniego celu; skutek czego za-

„leży od samychże zacnych i szanownych wierzycieli. Nim zdeterminowałem się odezwać przez gazetę, zgłaszałem się wprzód partykularnie do kilkuset czynniejszych w interesie ogólnym wierzycieli; nieodebrałem żadnej od nich odpowiedzi, a dzień 10 Sbra wyrokiem kompletnego sądu polubownego przeznaczony zbliża się; za nadejściem onego, tak się mieć zaczęnie, jak w dniu 15 czerwca idącego roku; byłoby okazać niewdzięczność tym szanownym Mężom, których cnoty uwielbia głos Rodaków, a którzy się dla dobra wspólnego debitora i wierzycieli prawdziwie oddali. Dziwno jest: że się w pierwszym terminie, mała garstka szanownych ręcznych i nie procentowanych wierzycieli do Turca zjechała, (gdyż pobierający aż nadto doniosłe procenta odrębny cel zupełnie mieć mogą) massie zaś JW. Hrabiego Chodkiewicza niezesłanie pełnomocnika na ten termin, sprawiedliwie wyrzucić nie można; gdyż z konwencji Grodzieńskiej wiadomo jest samymże prześwietnym wierzycielom, iż dobra schedę Litewską Debitora składające, bez udziałania najmniejszego z prawentów grosza, własnemu ich pożytkowi są oddane; wyznać więc otwarcie wypada: że i jednego grosza funduszu massa JW. Hrabiego Chodkiewicza na assistowanie Kompromisowi Litewskiemu nie ma; z intrat zaś Administracyi dóbr Koronnych, na ten cel równie jednego grosza użyć nie wolno; bo Administracya i wierzyciele Koronni (jako stróże swych funduszy) krok ten oszczędziliby za zawód wysokiego ich zaufania, i w miejscu przyzwolitem obżaliliby mogli. Przymuszony więc JW. Hrabia Chodkiewicz mieć się dotąd zaczęnie; od złożenia jednak wszelkich a wszelkich do dóbr i interesów Litewskich służących, a już w zaprzysiężonej komportacyi znajdujących się dokumentów nieodbiega; i takowe na grunt dóbr Turca za każdą rezolucyą Sądu polubownego wiezie. Pozwólcie wyznać rzetelną prawdę Szanowni Obywatele! iż wazędzie i zawsze po wielkich rozbiorach jedna jest kość: znaczna ilość wierzycieli, nie może nabrać jedności ducha; potrzeba więc aby ktoś pryncypalnie dowodził, a ta powinność jest samej massy Debitora; ktorey konwencyą Grodzieńską, całkowita sposobność z rąk jest wytracona. Szczęśliwsi są w tej mierze wierzyciele Koronni, których wolą było nie oddać Debitora od uczestnictwa intrat. Trzeci, ma więcej liczbami znajduje się w Guberniach koronnych interesów i wierzycieli; a do tego nader jest ważnym przedmiotem i proces familiyny, do czwartej części oyczystey Chodkiewiczowskiej fortuny rozprzestrzeniający się, a znacznym kosztem wydatków prawnych, czule i nayszlachetniey dotąd odpierany; w tych jednak wszystkich działaniach pospiech sądowniczy olbrzymim odbywa się krokiem, i wyznać można bez zarzutu; iż część trzecia ogólnych interesów i całego rozbioru do peryodycznego ukończenia zbliżyła się. Tych szczęśliwych postępowań, jedna jest widzialna przyczyna, że massa, i pełnomocnik oney mają fundusz ciągłego pobudzania wszelkich sprzężyn, przy po dzieleniu z zastępcami pracach. Nie dalekim jest

„wprawdzie dzień 1szy lutego przyszłego 1820 roku, zapisem kompromisarskim w Nowogrodku warunkowo oznaczony; na ten czas (gdy Sąd Rozbiorowy do Turca zawitać będzie w prawię) może skrócone będą oczekiwania szanownych a ręcznych szczególnie Litewskich wierzycieli; bo debitor w osobie pełnomocnika do udziału intrat podług reguły wyroku Sądu Głównego Kijowskiego cywilnego Departamentu przypuszczonemu zostawszy, tych (jak tutaj) nacyzynniey i cnotliwie do pospiechu dzieła użyje; skutkiem więc mojej, uszanowania pełney odezwy i wyznania: iż tutejszych daleko liczniejszych przez samą wdzięczność łatwym wierzycielom Koronnym interesów odstąpić sam nie mogąc, a na installacyą substytutów żadnego nie mając funduszu, wypada mi zapytać szanownych Lit. Wierzycieli, czyli życzą mieć doszłym odrębny swy kompromiss? którego utwierdzenie, było dotąd staraniem samego debitora; a kiedy są tych zamiarów, niechże się raczą podzielić sposobnością, przez udział z intrat odpowiedniej części, a to na odbycie podróży, nagrody, i sustentacyą osób; których z instrukcyą i dostatecznym umocowaniem, niżej piszący się pełnomocnik na dzień 10 Sbra idącego roku do Turca, dla wspólnego działania i połączenia się nawet przeciwno mogącym zwlekać sprawiedliwość i satysfakcyą zastalby. Gdy zaś Szanowni wierzyciele funduszu odmówią, Debitor massy na każdym terminie aż do 1go lutego zbliżającego się 1820 roku zaczęnym być musi. Tę odezwę do wysokiey oddaję Decyzyi, i Publiczney przez ogłoszenie Kur. Lit., odpowiadzi z uszanowaniem oczekiwać będą. Dat na Sądach Rozbiorowych w Czarnobylu dnia 26 augusta 1819 roku Jeneralnie umocowany Kazimierz Wolski Regent Z. M.

1819. dnia 28 aug. w Czornobylu dozwala się drukować i umieścić w Kur. Lit. po trzykroć razy. Sędzia rozbiorowi fortuny JW. Alexandra Hrabia Chodkiewicza Jenerała woysk Polskich, Jan Józef dwóyga mian z Dobry. Dobrzański.

4 Niżej podpisany, który się pierwszy raz tu znajduje, ma honor oznaynić, iż różne gatunki optycznych instrumentów robi, i sprzedaje. Ten ma różne gatunki szkieł do oczów, dla każdego zdatne: także okulary do konserwowania oczów z tak nazwanego Korna i Flinto szkło podług reguły szlifowane: także dla bliskowidzących, żeby siedząc i w odległości czytać mogli, jako też insze naysztowniejsze gatunki. Ma także wielkie perspektywy, mycrosopia composita, także słoneczne mycrosopia, z powiększeniami. Camera obscura, także camera clara, do rysowania różne gatunki. Oprócz tego ma różne gatunki botanicznych mikroskopów, dla amatorów sztuki, angielskie małe i duże agramackie perspektywy i teleskopy. Oprócz tego przyymuje wszystkie reparatury, i obiecuje za mierną cenę prędką usługę, i na żądanie do każdego przyjdzie. Mieszka na ulicy niemieckiej w domu Szulca, N. 375 Jego bawienie jest krótkie. S. Apfelbaum i Kompanija, z królestwa Bawarskiego.